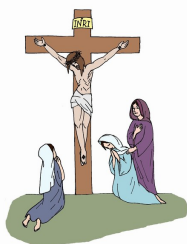

Poutník

roč.19, č.13 29.3. 2020

29.3.	Ne	5. neděle postní	
30.3.	Po	pondělí po 5. neděli postní	
31.3.	Út	úterý po 5. neděli postní	
1.4.	St	středa po 5. neděli postní	

Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

2.4. Čt čtvrtek po 5. neděli postní

3.4. Pá pátek po 5. neděli postní

Adorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

4.4. So sobota po 5. neděli postní

5.4. Ne **Květná neděle – začátek Svatého týdne** (bez žehnání ratolestí)

Milí farníci a přátelé naší farnosti. Prožíváme postupné vyvrcholení postní doby, která je v této mimořádné době sama o sobě mimořádná. V mnoha ohledech stojí za povšimnutí, že teprve ve chvílích, kdy je situace výjimečná, jsou lidé schopni často hrdinských skutků. To platí zvláště o záchranářích všeho druhu, lidech, kteří se nemohou nikde schovat z titulu svého povolání, kde nemají před nákazou kam utéct a často tak nasazují své zdraví a své životy pro dobro druhých. Neméně záslužná je snaha pomáhat komukoli a jakýmkoli způsobem. To je určitě nesmírně dobré znamení, protože v nouzi člověk dokáže projevit lásku i neotřelým způsobem. Zároveň ale **nesmíme zapomínat, že je právě největším projevem lásky, když člověk sám sebe, ani svoje bližní, nevystavuje jakémukoli úplně zbytečnému riziku. To znamená, že se od nás opravdu očekává, že budeme zodpovědní. A k zodpovědnosti nepatří, že se člověk dožaduje za každou cenu nějaké služby, když ví, že mu může být poskytnuta jen s určitým rizikem, které může ohrozit ostatní.** Ano, určitě by se dal vymyslet způsob, jak sloužit množství bohoslužeb v malých skupinkách a zároveň jak obejít všechny seniory a další lidi ve farnosti. Pokud ale někdo třeba nevědomky nakazí mě, roznese se nákaza po celé farnosti. Mějte, prosím, na paměti, že Vám rád budu sloužit, dokud v této farnosti budu a že modlitba funguje přes zdi bez ohledu na vzdálenost. Pán dobře ví, proč nás všechny této zkoušce vystavil. Je to zcela v duchu toho, co nám stále klade na srdce Matka Boží – **aby se Ježíš stal tím nejdůležitějším v našem životě a aby Jemu a jen Jemu patřilo první místo.** Všechny zkoušky této doby mají prověřit náš vztah k Němu a učinit naši víru daleko více ryzí. Ano, můžete mluvit se mnou, ale daleko důležitější je naučit se hovořit s Ním! V modlitbě na Vás na všechny vzpomíná a žehná Váš o. Vilém

- *Podněty k duchovnímu životu, k prožití neděle a aktuální informace o dění v této době můžete sledovat na našich webových stránkách www.libesice.com a na našem facebookovém profilu Fara Liběšice.*

Poutníčkova

Příloha

roč.19, č.13

- ❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **deně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Ježíš nemůže vidět lidi a nemít soucit (Papež František, 29.3.2020)

O pláči, kterým Ježíš reagoval na slzy sester a přátel zesnulého Lazara, kázal dnes Petrův nástupce při ranní liturgii páté neděle postní.

Streamingový přenos bohoslužby z kaple Domu sv. Marty uvedl Svatý otec touto intencí:

„Myslím na množství plačících lidí, izolovaných v karanténě, osamělé staré lidi, hospitalizované, podrobené terapii, rodiče, kteří se musejí dívat, jelikož nepobírají mzdu, že nedokáží dát najíst svým dětem. Mnoho lidí pláče. My také, z celého srdce a provázíme je. A neškodí nám plakat spolu s Pánem nad veškerým jeho lidem.“

V nedlouhé homilii papež komentoval Janovo evangelium (Jan 11,1-45), které popisuje, jak Ježíš přišel vzkřísit svého zesnulého přítele Lazara.

„Ježíš měl přátele. Měl rád všechny, ale měl přátele, s nimiž, jak to bývá mezi přáteli, měl zvláštní vztah větší lásky a důvěrnosti.... Častokrát pobýval v domě těchto sourozenců: Lazara, Marty a Marie... Ježíš vnímal utrpení nemoci a smrti svého přítele. Když přišel ke hrobu, byl hluboce dojat, zachvěl se a zeptal: »Kam jste ho položili?« a zaplakal. Ježíš - Bůh, avšak člověk - pláče. Na jiném místě evangelium říká, že Ježíš zaplakal nad Jeruzalémem. S jakou asi něhou Ježíš pláče! Pláče ze srdce, s láskou, pláče spolu se svými, kteří pláčí. Ježíšův pláč. Možná i jindy v životě plakal, nevíme, určitě v Getsemanské zahradě. Ježíš však pláče vždycky z lásky. Byl hluboce dojat, zachvěl se a zaplakal. Mnohokrát jsme v evangeliu vnímali toto Ježíšovo dojetí, opakovaně popisované větou: „Viděl a bylo mu líto.“ Ježíš nemůže vidět lidi a nemít soucit. Jeho oči jsou se srdcem. Ježíš vidí očima, ale vidí srdcem a je schopen plakat.

Dnes si před světem, který tolik trpí, před mnoha lidmi, trpícími v důsledku této pandemie, kladu otázku: jsem schopen plakat, jako by určitě plakal a pláče nyní Ježíš? Podobá se moje srdce tomu Ježíšovu? A pokud je příliš zatvrzelé, a ačkoli umím hezky mluvit, konat dobro a pomáhat, avšak bez srdce, bez schopnosti plakat, je nezbytné prosit Pána o tuto milost: Pane, ať pláče s Tebou, ať pláče s lidem, který se nyní trápí. Mnozí dnes pláčí. A my od tohoto oltáře, od této Ježíšovy oběti, od Ježíše, který se plakat nestyděl, prosíme o milost pláče. Kěž je dnešek pro nás všechny jakousi plačící nedělí.“

Řekl papež v homilii při dnešní ranní liturgii v kapli Domu sv. Marty. Bohoslužbu zakončil opět adorací vystavené Nejsvětější svátosti, recitací jedné z modliteb [duchovního přijímání](#) a svátostným požehnáním.

„Pane Ježíši Kriste, věřím, že jsi pravdivě a skutečně v Nejsvětější svátosti přítomen jako Bůh a člověk. Věřím, že mě miluješ. Také já tebe chci dokonale milovat, ale co mohu, Pane, bez tebe? Ty jsi, Bože, má síla. Toužím po tobě. A protože tě právě nyní nepřijímám v oltářní svátosti, prosím, přijď ke mně aspoň duchovně a učiň si u mě přibyték. Pane, zůstaň se mnou a nedopusť, abych se od tebe odloučil“ (Kancionál – 042).